

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.592 van 16 mei 2002
in de zaak A. 68.431/VII-13.819.**

In zake : Veronique VANDEVELDE-STÖCKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat X. DE ROY,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 1

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Veronique VANDEVELDE-STÖCKER op 5 april 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 25 januari 1996 waarbij het beroep ingesteld tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver van 28 augustus 1995 houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een kippenkwekerij, gelegen aan de Bergstraat 49 te Sint-Katelijne-Waver, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. MANQUOI die, loco Advocaat X. DE ROY verschijnt voor verzoekster, en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 10 juli 1995 dient verzoekster bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver een aanvraag in voor de exploitatie van een kippenkwekerij omvattende het houden van 20.000 kippen en de opslag van 15.000 liter petroleum, op percelen gelegen te Sint-Katelijne-Waver, Bergstraat 49.

De vergunningsaanvraag dient geplaatst te worden tegen de volgende feitelijke achtergrond.

Op het ogenblik van de aanvraag exploiteert verzoekster reeds een pluimveebedrijf met 19.000 kippen aan de Plaslei 4 te Bonheiden. Die vergunde exploitatie vindt plaats in gebouwen die door verzoekster gehuurd worden.

Ingevolge een huurgeschil wordt verzoekster echter verplicht dat pand te verlaten.

Met het indienen van de vergunningsaanvraag, die uiteindelijk zal leiden tot het bestreden besluit, beoogt verzoekster haar activiteit over te brengen naar een nieuwe kippenstal die op een andere locatie opgetrokken zou worden.

1.2. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag, dat gehouden wordt van 14 juli 1995 tot 14 augustus 1995, worden klaarblijkelijk 42 bezwaren ingediend.

1.3. Met een besluit van 28 augustus 1995 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver de gevraagde vergunning.

Luidens de motivering van voormeld besluit zou de aanvraag namelijk niet verenigbaar zijn met artikel 5.9.3.1., § 1, van Vlarem II-bis, zouden er onvoldoende mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn en zou evenmin voorzien zijn in voldoende opslagcapaciteit voor de geproduceerde dierlijke meststoffen.

1.4. Op 3 oktober 1995 tekent verzoekster bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen.

In het beroepschrift argumenteert de exploitant dat de aanvraag wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die door artikel 5.9.3.1., § 2, van Vlarem II-bis worden gesteld met betrekking tot de verplaatsing van een bestaande veeteeltinrichting naar een andere locatie.

Bij het beroepschrift is onder meer een ondertekende verklaring gevoegd waarbij verzoekster zich er toe verbindt om binnen twee jaar na het verkrijgen van de gevraagde vergunning af te zien van de vergunning voor de exploitatie van de kippenstal aan de Plaslei 4 te Bonheiden.

Tevens zijn bij het beroepschrift een aantal documenten gevoegd die het bewijs moeten leveren van een ecologisch verantwoorde afzet van de geproduceerde meststoffen. Het gaat daarbij om een mestafnameovereenkomst die verzoekster op 8 april 1994 gesloten heeft met een Franse afnemer en de verklaring van een Belgische mesttransporteur dat hij kan instaan voor de export van 320 ton kippenmest naar Frankrijk.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden verscheidene adviezen uitgebracht.

a. Het advies van 6 november 1995 van de Vlaamse Landmaatschappij is ongunstig voor de aanvrager omdat niet voldaan zou zijn aan de voorwaarden van artikel 5.9.3.1., §§ 1 en 2, van Vlarem II-bis en omdat de mestafzet onvoldoende gewaarborgd zou zijn.

b. Op 8 november 1995 adviseert het bestuur milieuvergunningen gunstig over de aanvraag “onder voorbehoud van het gunstig advies van VLM”.

c. Het stedenbouwkundig advies van 10 november 1995 van het bestuur ruimtelijke ordening is ongunstig wegens de ligging van de inrichting aan een “onvoldoende uitgeruste openbare toegangsweg”.

d. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 19 december 1995 voorgesteld om het beroep ongegrond te verklaren en het beroepen besluit te bevestigen.

1.6. Met een besluit van 25 januari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen wordt het beroep dat verzoekster heeft ingesteld tegen het in eerste aanleg genomen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver, ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit houdende weigering van de vergunning bevestigd.

Dit besluit maakt het voorwerp uit van voorliggend annulatieberoep;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel de schending aanvoert van “substantiële vormvoorschriften, of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, meer bepaald van artikel 5.9.3.1., § 1 en § 2 van Vlarem II”; dat zij doet gelden dat de verwerende partij voormelde bepaling van Vlarem II ten onrechte heeft toegepast op de ingediende vergunningsaanvraag, daar vergunningsaanvragen die vóór 1 augustus 1995 waren ingediend, zoals te dezen het geval zou zijn geweest, moesten afgehandeld worden volgens de “oude procedure”;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat het middel niet opgaat om volgende redenen :

“Uit artikel 3.1.1. § 2 van hoofdstuk 3.1. van VLAREM II (toepassingsgebied van de gewijzigde VLAREM II) blijkt dat de VLAREM II-bepalingen onmiddellijk gelden voor nieuwe inrichtingen (d.w.z. vanaf 1 augustus 1995);

Artikel 5.9.3.1. § 1 en 2 dat de voorwaarden bepaalt om aan bedrijfsverplaatsing te kunnen voldoen, is zulke VLAREM II-bepaling die dus vanaf 1 augustus 1995 diende toegepast te worden.

Verzoekende partij heeft het bij het rechte eind als hij stelt dat vergunningsaanvragen die vóór 1 augustus 1995 ingediend werden, afgehandeld moeten worden volgens de procedure die van toepassing was op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

Dit werd ook zo gesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 6 september 1995 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. Dit geldt echter enkel voor de bepalingen inzake de procedure (zoals bijv. de gewijzigde indelingslijst), en niet voor de VLAREM II-bepalingen die volgens voornoemd artikel onmiddellijk dienden toegepast te worden;

2.1.3. Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord geen bijkomende argumenten aanbrengt ter adstructie van het eerste middel;

2.1.4.1. Overwegende dat het bestreden besluit wordt gedragen door de volgende motieven :

“Overwegende dat uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt dat aan de eerste voorwaarde voor bedrijfsverplaatsing, zoals gesteld in artikel 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II, niet is voldaan omdat het bestaand bedrijf te Bonheiden, Plaslei 4, is gelegen in agrarisch gebied waar landbouw in de ruime zin van het woord mogelijk is;

Overwegende dat uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt dat er voor het aanslagjaar 1993 geen aangifte bij de mestbank werd gedaan, zodat de inrichting niet als bestaand kan beschouwd worden conform artikel 5.9.3.1. § 1 van Vlarem II; dat de exploitatie van een nieuw kippenbedrijf niet kan toegestaan worden;

Overwegende dat hieruit blijkt dat de gevraagde exploitatie van het kippenbedrijf niet toegelaten is volgens de bepalingen van VLAREM II;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- (...);
- (...);
- de exploitatie van een nieuw kippenbedrijf is niet toegelaten volgens artikel 5.9.3.1. § 1 van Vlarem II; aan de voorwaarden voor bedrijfsverplaatsing is niet voldaan conform artikel 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de heer VERMEIREN en de heer en mevrouw VANDEVELDE-STÖCKER, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen geëvalueerd worden :
de gevraagde exploitatie van het kippenbedrijf is niet toegelaten conform de bepalingen van Vlarem II omdat niet voldaan is aan de voorwaarden voor bedrijfsverplaatsing en het een nieuwe inrichting betreft;

Overwegende dat de elementen, aangebracht door mevrouw DE SMET (milieuambtenaar), gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- het betreft een nieuwe inrichting die conform Vlarem II niet kan geëxploiteerd worden;

Overwegende dat de elementen aangebracht door advocaat DERDE, gehoord namens de heer OPDEBEECK (buurman) door de Provinciale Milieuvergunningscommissie , als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- (...);
- (...);
- de exploitatie van een nieuw kippenbedrijf is niet toegelaten volgens artikel 5.9.3.1. § 1 van Vlarem II; aan de voorwaarden voor bedrijfsverplaatsing is niet voldaan conform artikel 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II”;

2.1.4.2. Overwegende dat uit de gegeven motivering duidelijk blijkt dat de aanvraag getoetst is aan het bepaalde van artikel 5.9.3.1. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II); dat op het ogenblik dat het bestreden besluit genomen werd dat artikel luidde als volgt :

“§ 1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5 en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 2. In afwijking van § 1 en onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4, 5.9.5. en 5.9.6. is het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting die is ingedeeld in de rubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. toegestaan voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend;
- de exploitant moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij zich ertoe verbindt, binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij”;

2.1.4.3. Overwegende dat artikel 7.3.0.1. van Vlarem II bepaalt dat het besluit in werking treedt de eerste dag van de maand volgend op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad; dat aangezien de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad heeft plaatsgevonden op 31 juli 1995 het Vlarem II-besluit in werking getreden is op 1 augustus 1995 zodat artikel 5.9.3.1. van Vlarem II dus gold op het ogenblik dat het bestreden besluit op 25 januari 1996 genomen werd;

2.1.4.4. Overwegende dat wordt vastgesteld dat verzoekster in haar middel geen rechtsregel aanduidt waaruit zou blijken dat in casu een andere regeling van toepassing zou zijn; dat wellicht verzoekster doelt op artikel 7.3.0.2., § 3, van Vlarem II, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse regering van 6 september 1995 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, dat bepaalt dat de milieuvergunningsaanvragen welke vóór 1 augustus 1995 werden ingediend, dienden te worden afgehandeld volgens de procedure die van toepassing was op het ogenblik van het indienen van de aanvraag; dat evenwel artikel 5.9.3.1. van Vlarem

II geenszins de procedureregeling betreft, bedoeld in artikel 7.3.0.2., § 3, van Vlarem II; dat overigens in haar beroepsschrift verzoekster zelf uitdrukkelijk heeft verwezen naar artikel 5.9.3.1., § 2, van Vlarem II als wettige grondslag voor het vergunnen van de gewenste bedrijfsverplaatsing; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat zij dat middel als volgt adstrueert :

“Gelet op de bepalingen betreffende de mestafzet uit het bestreden besluit met een ongunstig advies van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) tot gevolg.

De vergunning wordt geweigerd omdat er geen aangifte zou gedaan zijn bij de Mestbank voor het aanslagjaar 1993 en tevens omdat de mestafzet niet geregeld zou zijn en er geen opslag voor vaste mest aangevraagd werd.

Dat er wel degelijk aangifte gedaan werd door beroeper via SBB onder het nr. 012-031-003-764.

Dat zelfs in 1995 nog aangifte werd gedaan voor het jaar 1994 bij de Mestbank van Herentals.

Dat de beweringen uit het besluit dd. 25.01.1996 onjuist zijn en tevens te vaag om als een afdoend motief in de zin van voormelde wet te kunnen worden beschouwd.

Dat het bestreden besluit het bovendien niet mogelijk maakt na te gaan waarom de verwerende partij tot het oordeel zoals uiteengezet in het besluit dd. 25.01.1996 is gekomen en of zij de op dat stuk door beroeper aangebrachte gegevens op juiste wijze, in rechte en in feite, heeft ingeschat.

Dat (de) sommige bezwaren van beroeper niet werden beantwoord.

Zodat in strijd met de bepalingen van de voormelde wet en van art. 52, 3° Vlarem I, het besluit niet afdoende gemotiveerd is”;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord het middel als volgt weerlegt :

“Vooreerst dient gesteld te worden dat onvoldoende mestafzetmogelijkheden en onvoldoende mestopslagcapaciteit door de bestendige deputatie niet weerhouden werden als elementen om de vergunning te weigeren.

In de overwegingen wordt daaromtrent ook niets vermeld.

De bewering van de verzoekende partij dat hij aangifte heeft gedaan bij de Mestbank is niet relevant.

Overeenkomstig artikel 5.9.3.1. § 1 van VLAREM II is het exploiteren van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouw inrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.

Om na te gaan of de inrichting als een bestaande veeteeltinrichting kan beschouwd worden, dient men beroep te doen op de definitie die werd opgenomen in artikel 1.1.2. van VLAREM II.

Deze bepaalt dat een bestaande veeteeltinrichting een inrichting is die tenminste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3. t/m 9.8. van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend vóór 1 september 1991 en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank. In de op de inrichting betrekking hebbende aangifte moeten de dieren zijn aangegeven.

Uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij moet blijken dat de inrichting voldoet aan deze voorwaarden en dus als een bestaande veeteeltinrichting kan aanzien worden.

In casu is gebleken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij dat voor het aanslagjaar 1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank zodat de inrichting niet als bestaand kan beschouwd worden.

Artikel 5.9.3.1., § 1 van VLAREM II verbiedt het exploiteren van nieuwe veeteeltinrichtingen.

Uit de overwegingen van het deputatiebesluit blijken deze weigeringsmotieven zeer duidelijk.

Bovendien werd weigeringsmotief weerhouden dat er in casu niet voldaan is aan de voorwaarden van bedrijfsverplaatsing, zoals gesteld in artikel 5.9.3.1., § 2 van VLAREM II; de bestaande inrichting in Bonheiden is immers in agrarisch gebied gelegen waar exploitatie perfect mogelijk is.

Deze elementen zijn voldoende om de weigeringsbeslissing te verantwoorden. De exploitant kan hieruit dus voldoende afleiden waarom de vergunning werd geweigerd.

Het is niet noodzakelijk dat in het deputatiebesluit op elk van de aangehaalde beroepsargumenten word geantwoord.

Het besluit van de bestendige deputatie werd derhalve voldoende gemotiveerd”;

2.2.3. Overwegende dat in de in de memorie van wederantwoord verzoekster herhaalt dat voor het aanslagjaar 1993 wel degelijk aangifte werd gedaan bij de Mestbank; dat zij daaraan toevoegt dat het bewijs van afzet van de geproduceerde meststoffen geleverd is; dat zij nog betoogt dat de aanvraag voldoet aan de voorwaarden die door artikel 5.9.3.1., § 2, van Vlarem II gesteld zijn met betrekking tot de verplaatsing van bestaande veeteeltinrichtingen daar de exploitatie te Bonheiden niet meer mogelijk zou zijn omdat zij het betrokken pand ingevolge een huurgeschil diende te verlaten;

2.2.4.1. Overwegende dat uit de bij de bespreking van het eerste middel weergegeven motivering van het bestreden besluit blijkt dat de gevraagde vergunning werd geweigerd wegens het niet voldaan zijn aan artikel 5.9.3.1. van Vlarem II; dat aldus verzoekster wist op grond van welke redenen haar de vergunning werd geweigerd; dat dienvolgens voldaan is aan de formele motiveringsplicht; dat, wat de

inhoudelijke kritiek van verzoekster op de motivering van het bestreden besluit betreft, vooreerst wordt vastgesteld dat verzoekster er ten onrechte van uitgaat dat één van de weigeringsmotieven gestoeld is op de mestafzetmogelijkheden van de inrichting; dat verzoekster zich hiervoor blijkt te steunen op een motief uit het ongunstig advies verleend door de Vlaamse Landmaatschappij dat in het bestreden besluit wordt weergegeven; dat evenwel de verwerende partij dat motief niet tot het hare heeft gemaakt; dat de motivering van het bestreden besluit uit volgende twee luiken bestaat :

1. het zou niet gaan om de verplaatsing van een “bestaande” inrichting omdat voor het aanslagjaar 1993 geen aangifte zou zijn gedaan bij de Mestbank (eerste motief);
2. het gaat om een bedrijfsverplaatsing die niet voldoet aan de eerste voorwaarde van paragraaf 2 van artikel 5.9.3.1. van Vlarem II omdat het bestaand bedrijf te Bonheiden, Plaslei 4, is gelegen in agrarisch gebied waar landbouw in de ruime zin van het woord mogelijk is (tweede motief);

2.2.4.2. Overwegende dat paragraaf 2 van artikel 5.9.3.1. van Vlarem II een specifieke afwijking vormt op het algemeen verbod van paragraaf 1 om nieuwe inrichtingen te exploiteren of te veranderen; dat het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting slechts toegelaten is wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- 1 de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar ze ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend;
 2. het voegen bij de vergunningsaanvraag van een ondertekende en gedateerde verklaring houdende de verbintenis om binnen een bepaalde periode de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken;
- dat de vaststelling dat niet is voldaan aan één van de in paragraaf 2 gestelde voorwaarden om tot het verlenen van de vergunning voor de bedrijfsverplaatsing te kunnen overgaan, volstaat om de vergunning te weigeren; dat wordt vastgesteld dat op het tweede weigeringsmotief, gestoeld op het niet voldaan zijn aan de in paragraaf 2 van artikel 5.9.3.1. van Vlarem II gestelde voorwaarden om tot het verlenen van een vergunning voor de bedrijfsverplaatsing te kunnen overgaan, verzoekster in haar verzoekschrift geen kritiek uit en dat zij dit pas voor het eerst doet in de memorie van wederantwoord alhoewel zij dat motief reeds kon kennen uit een lezing van het bestreden besluit zelf; dat, dienvolgens, verzoekster niet op ontvankelijke wijze een middel, niet van openbare orde zijnde, voor het eerst kan

aanvoeren tegen dat motief; dat dit tot gevolg heeft dat het tweede decisief weigeringsmotief overeind blijft, zodat de kritiek door verzoekster in haar verzoekschrift aangebracht op het eerste weigeringsmotief een kritiek vormt op een overtollig motief, dat zelfs al zou het onwettig zijn, niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster als derde middel “machtsoverschrijding” aanvoert; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

“Het besluit miskent de met betrekking tot de mestafzet door beroeper overgelegde stavingsstukken en meer bepaald de nieuwe overeenkomst dd. 13.11.1995 tussen beroeper en BVBA VAN DE POEL en Zonen uit Bouwel-Grobbendonk betreffende de export van de mest - per aangetekend schrijven dd. 27.11.1995 overgemaakt aan de Mestbank, de Voorzitter van de Milieucommissie en het Bestuur der milieuvergunningen.

Dat bovendien het onvoldoende staven van de mestafzet geen reden is om de milieuvergunning te weigeren.

Dat de overheid niet de bevoegdheid bezit om door het weigeren van de milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer mestafzetmogelijkheden gebruik te maken.

(R.v.St., NAENEN, 29 juni 1995, nr. 54.089 - R.v.St., COOLS, 22 juni 1995, nr. 53.992 - R.v.St., BOOGAERTS, 4 juli 1995, nr. 54.267 - R.v.St., SMETS, 22 juni 1995, nr. 53.991 en R.v.St., MICHIELSEN, 19 oktober 1995, nr. 55.936)

Dat uit het besluit dd. 25.01.1996 duidelijk blijkt dat Meester DERDE namens de Heer OPDEBEECK (buurman) stukken heeft neergelegd.

Dat deze stukken nooit aan beroeper werden meegedeeld zodat andermaal sprake is van machtsoverschrijding”;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord daarop als volgt repliceert :

“Verzoekende partij stelt ten onrechte dat onvoldoende mestafzetmogelijkheden een reden vormde voor de Bestendige Deputatie om de vergunning te weigeren.

Dit blijkt nergens uit de overwegingen van het besluit.

De argumenten die de verzoekende partij hier aanhaalt zijn dan ook niet relevant.

De stukken die door Meester DERDE, namens de heer OPDEBEECK (buurman), werden neergelegd in de zitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie, werden toegevoegd aan het dossier.

Het betreft de stukken met betrekking tot de procedure die aanhangig is voor de Raad van State in de bouwvergunningsprocedure, waarin huidig verzoekende partij ook partij is (o.a. verzoekschrift tot schorsing/nietigverklaring en het verslag van de auditeur).

Deze stukken zijn verzoekende partij ongetwijfeld gekend”;

2.3.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoekster blijkbaar niet verder ingaat op dat middel;

2.3.4. Overwegende, wat de kritiek van verzoekster betreft op het vermeende weigeringsmotief inzake de mestafzet, dat het volstaat te verwijzen naar de bespreking van het tweede middel; dat, wat betreft het middelonderdeel gestoeld op het niet meedelen aan verzoekster van stukken die door de raadsman van een derde-belanghebbende tijdens de zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie zouden zijn neergelegd, noch het milieuvergunningsdecreet, noch de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien dat een tegensprekelijk debat wordt georganiseerd tussen de aanvrager van de vergunning en eventuele derden-belanghebbenden die zich tegen het verlenen van een vergunning verzetten en dat de aanvrager van de vergunning als beroepsindienaar in kennis moet worden gesteld van stukken die dienen tot het staven van het standpunt van een derde-belanghebbende die zich tegen het verlenen van een vergunning verzet; dat, daarenboven, de neergelegde stukken waarop verzoekster alludeert betrekking blijken te hebben op een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is gemaakt met betrekking tot de bouwvergunning voor het oprichten van een woning op het perceel gelegen aan de Bergstraat 49 te Sint-Katelijne-Waver en waarin verzoekster is tussengekomen; dat die stukken evenwel geen relevantie vertonen bij de beoordeling van het onderhavig geschil; dat het middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster als vierde middel aanvoert “risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel” omdat de bestreden vergunningsweigering tot gevolg heeft dat verzoekster, die een lening heeft aangegaan voor de aankoop van de hoeve met grond aan de Bergstraat 49 te Sint-Katelijne-Waver terwijl zij thans zonder inkomen is gevallen, in een hachelijke financiële toestand zal terechtkomen;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord er op wijst dat verzoeksters betoog niet relevant is omdat het betrekking heeft op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat aangetoond moet worden in het kader van de schorsingsprocedure;

2.4.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord niet verder wordt ingegaan op het “middel”;

2.4.4. Overwegende dat het betoog van verzoekster geen middel is in de zin van artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, daar het louter een argumentatie bevat aangaande de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling te kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien mei tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.